

Mały Książę i Malarz

Dawno, dawno temu żył sobie Mały Książę. Podróżował kiedyś po planetach, jednak wrócił na swoją asteroidę B-612. Ostatnio wynalazł maszynę, dzięki której ponownie mógłby wylecieć gdzieś we wszechświat. I tak zrobił.

Na początku uruchomił nieużywane urządzenie. Trwało to kilka dni, więc miał czas na przygotowanie się do wyprawy. Pożegnał się z Różą, wyczyścił wulkany, dwa czynne i jeden nieczynny, wyrwał baobaby i wyleciał. Nie wiedział, gdzie doleci i ile zajmie podróż, ale i tak był bardzo podekscytowany. Po kilku godzinach patrzenia się w cudowne gwiazdy w końcu poczuł hamowanie. Wysiadł i zobaczył coś niewiarygodnego. Planeta była trochę większa od małego chłopca. Było na niej mnóstwo sztalug, a na nich obrazy. Przepiękne obrazy. Malowane różnymi technikami. Od farb olejnych do akwareli czy pasteli. Zastanawiał się, czy ktoś tu mieszka lub funkcjonuje, ale jego wątpliwości rozwiązał cichy śpiew.

– Halo?! Jest tu kto? – zawołał bez zastanowienia Mały Książę.

– Słucham? Czy ktoś tu jest? – odpowiedział i od razu przerwał śpiewanie tajemniczy głos.

Mały Książę szybko podszedł do miejsca, z którego dochodził dźwięk głosu. Po kilku sekundach ujrzał staruszka. Był siwy i nosił okulary. Na sobie miał stare spodnie z małą dziurką na kolanie, koszulę z podwiniętymi rękawami oraz fartuszek brudny od farb. Chłopiec podejrzewał, że to on stworzył te wszystkie dzieła sztuki. Staruszek odwrócił się i spojrzał na złotowłosego.

– Co tu robisz chłopcze? – zapytał. – Nikt mnie tu nie odwiedzał od 12 lat. – wyznał smutno.

– Przyleciałem tu poznać kogoś nowego – odpowiedział Mały Książę. – To bardzo smutne. Nie ma pan jakiejś rodziny?

– Każdy twierdził, że jestem dziwakiem i odchodził.

Zostały mi tylko te farby i płótna. – odparł szczerze siwowłosey.

– Co przedstawiają te wszystkie obrazy? Są bardzo dziwne. To tylko jakieś plamy – stwierdził chłopczyk.

– Te plamy to tylko wierzchnia warstwa. Aby ujrzeć ich prawdziwe znaczenie, trzeba się nad nimi zastanowić. – odpowiedział – A najważniejsze, że każdy zobaczy coś innego. Jedni plamy, drudzy człowieka, a jeszcze inni zwierzę. To właśnie kocham w malarstwie. Każdy interpretuje inaczej.

– To naprawdę fajne zajęcia – powiedział zaniepokojony Mały Książę. – Może sam zacznę malować?

Staruszek wrócił do malowania swojego najnowszego dzieła, a chłopiec postanowił wrócić na swoją planetę. Pożegnał się z nowo poznaną osobą i wsiadł do maszyny. Nie wyłączył jej wcześniej, więc nie było problemu z wyruszeniem.

W drodze powrotnej zastanawiał się na słowami Malarza, bo sądził, że były bardzo mądre. Doszedł do wniosku, że podobnie jest z ludźmi. Na początku patrzymy na wygląd, ale liczy się to głębsze poznanie. To, jakie jest wewnętrznie.

Ponownie po kilku godzinach już był na swojej planecie. Szybko opowiedział Różę o nowym znajomym. Podzielił się z nią również swoimi przemyśleniami. I uznał, że staruszek dał mu ważną lekcję. Zdecydował, że jutro ponownie spotka się z Malarzem.

Foto: Magdalena Kuźniar

Idalia Kirszniak, 7a

Świąteczne Uściski od Serca

Staropolskim obyczajem,
gdy w Wigilię gwiazda wstaje,
Nowy Rok zaś cyfrę zmienia,
wszyscy wszystkim ślą życzenia.
Przy tej pięknej sposobności
i my życzymy Wam radości,

aby wszystkim się darzyło,
z roku na rok lepiej było.

Jest taki czas, co łączy w śmiech zmienia,
jest taka moc, co smutek w radość przemienia,
jest taka siła, co spełnia marzenia...

To właśnie magia Świąt Bożego
Narodzenia.

Wszystko, czego potrzebujesz na święta, to dużo
miłości, trochę magii i odrobinę pysznego jedzenia.
Cudownych Świąt Bożego Narodzenia!

Magicznych Świąt!

Niech te dni będą pełne śmiechu, przytulania
i niezapomnianych momentów w gronie bliskich.
A Nowy Rok niech obfituje w ekscytujące przygody!

Grafika: Al Bing

Wszystkiego pięknego na Święta! Życzę Ci,
aby w tym wyjątkowym czasie
Twój dom był pełen ciepła, zdrowia i miłości.

Wszystkie magiczne i wyjątkowe chwile,
które przeżywasz podczas tych
świąt Bożego Narodzenia,
niech zostaną z Wami na długo
i rozświetlą najbliższy rok. Cudowności!

W ten magiczny, świąteczny czas
Niech będzie radosny każdy z Was...

Kolorowej choinki, kolęd
śpiewania,

Miodowego makowca,

przy wigilijnym stole biesiadowania.

Bogatego Mikołaja, złotej gwiazdki z nieba,

Śnieżnego opłatka,

a w Nowym Roku wszystkiego, czego nam trzeba!

Duży brzuszek, biała broda
tylko śniegu nie ma - szkoda.

Patrzę i oczom nie wierzę,
święty Mikołaj jedzie na rowerze.

Wieżie wór, w którym są prezenty.

Chce, by każdy w tym dniu był uśmiechnięty.

Życzę Ci zdrowia, zdrowia i pieniędzy!

Tajemniczy rozmówca XYZ

Uczniowie: Jakie jest Pana/Pani hobby poza pracą?

XYZ: Lubię podróżować, a właściwie planować podróże. Interesuje się także rasami psów, myślę, że to ciekawy temat.

Ulubiony kolor?

Różowy, zdecydowanie różowy.

Ulubione potrawy?

Pizza, ale koniecznie bez pieczarek.

Czy jest jakiś kraj do którego chciałaby/chciałby Pan/Pani pojechać?

Najbardziej chcę odwiedzić wyspy Cooka.

Dlaczego akurat to miejsce?

Kojarzą się z rajem, są bardzo piękne.

Gdzie znajdują się te wyspy?

Daleko, za Australią i Nową Zelandią.

Czy lubi Pan/Pani zwierzęta? Ma Pan/Pani jakieś?

Lubię, mam pieska. Ma na imię Fabia, to border terrier. Ma już 14 lat, jest taką babunią.

Foto: Zdjęcie wykonane przez XYZ, Fabia na święta

Co zapamiętał/zapamiętała Pan/Pani miłego ze szkoły?

Dobrze wspominam kółko biologiczne, pani pozwalała mi sprawdzać sprawdziany i czyścić akwarium dla rybek. Lubiłam kółko plastyczne,

lepiliśmy tam z gipsu. Podobały mi się wycieczki szkolne za granicę.

Pan/Pani ulubiony przedmiot szkolny?

W podstawówce – biologia, w liceum – matematyka.

Co zmienićby/zmieniłaby Pan/Pani w naszej szkole?

Na pewno dobudowałbym/dobudowałabym więcej sal lekcyjnych, to jest najbardziej potrzebne w tym momencie.

Lubi Pan/Pani jakąś dyscyplinę sportu?

Kiedyś lubiłem/lubiłam koszykówkę, miałem/miałam nawet pójść do szkoły sportowej, ale się rozmyśliłem/rozmyśliłam. Teraz lubię też siatkówkę i tenis ziemny.

Co by Pan/Pani zrobił/zrobiła gdyby urodził/urodziła się Pan/Pani drugi raz?

Zdecydowanie zostałabym/zostałbym pilotem.

Ulubiona pora roku?

Wiosna – wtedy wszystko budzi się do życia i jest pięknie.

Bardzo dziękujemy za udzielenie wywiadu.

Dziękuję.

Kim jest XYZ?

wywiad przeprowadzili:
Julia Dońciewska, Wiktoria Kryspin,
Jakub Rohde, Nikola Zaremba
z kl. 8a

POLSKIE TRADYCJE ŚWIĄTECZNE

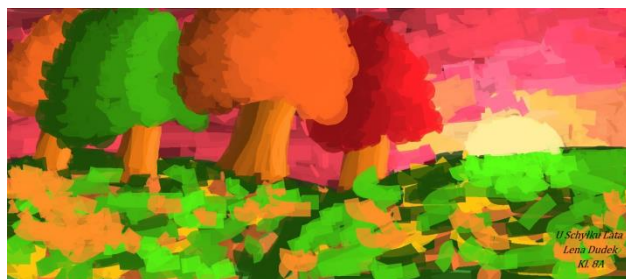
Polska ma bardzo dużo tradycji świątecznych, które kultywuje się od wielu lat. Należą do nich:

- ❖ ubieranie choinki z umieszczeniem na jej czubku pięknej gwiazdy;
- ❖ wkładanie pod obrus sianka;
- ❖ dzielenie się opłatkiem i składanie sobie przy tym życzeń;
- ❖ przygotowanie 12 świątecznych wigilijnych potraw;
- ❖ wszystkie potrawy wigilijne powinny być postne;
- ❖ śpiewanie kolęd;
- ❖ zostawienie jednego pustego miejsca przy stole dla przypadkowego gościa;
- ❖ zaczynanie wigilii, gdy na niebie pojawi się pierwsza gwiazdka;
- ❖ zawsze po wigilii rozdawane są prezenty.

Amelia Kubiszewska, 4b

Gracjan Kot, 4b

Praca w Paint: Lena Dudek, 8a

Szkola Podstawowa nr 45 z Oddziałami Sportowymi im. Kanału Bydgoskiego w Bydgoszczy Wady i zalety naszej szkoły

ZALETY

Zaletami naszej szkoły są:

- bardzo dobre dwudaniowe obiady,
- duże boisko, na którym uczniowie lubią przebywać,
- mili nauczyciele, którzy wszystko Tobie wytłumaczą,
- dwie sale gimnastyczne: jedna duża, a druga trochę mniejsza,
- jest też bardzo ładna świetlica,
- dosyć często są prowadzone zajęcia z plastyki (bywa, że prace uczniów ozdabiają świetlice),
- w pracowni komputerowej zawsze wszyscy miło spędzają czas i większość uczniów uwielbia te zajęcia,
- w bibliotece można przyjemnie spędzać przerwy czytając książki.

Dodatkowo w szkole mamy możliwość poznawania wielu ludzi, nawiązywania przyjaźni, czasami na całe życie. Codziennie spotykamy się z rówieśnikami, żartujemy, spędzamy razem czas, rozmawiamy oraz gramy w gry zespołowe.

WADY

Wadami naszej szkoły są:

- za krótkie przerwy,
- dużo sprawdzianów,
- plan lekcji - dwuzmianowość,
- zadania domowe – za dużo,
- zakaz używania telefonów na przerwach.

Amelia Kubiszewska, 4b

Szkola nr 45

PolinaSamovych, 4a

Marcin Kozioł „Skrzynia Władcy Piorunów” – lektura uzupełniająca

„Skrzynia Władcy Piorunów"

Marcina Kozła to książka, która mimo tego, iż na początku byłam do niej nastawiona sceptycznie (w końcu to lektura), wzbudziła moje zainteresowanie już od pierwszych stron. Jest to powieść detektywistyczna, w której każdy czytelnik może uczestniczyć w kryminalnym i naukowym świecie.

Pewnego dnia po tacie głównego bohatera pozostaje tylko tajemniczy list. Jego syn Tom postanawia wraz z niepełnosprawną przyjaciółką Julią odnaleźć zaginionego ojca. W poszukiwaniach towarzyszy też pies Spajk, zwany również Biszkoptem, który dzięki swoim dawnym wcieleniom!!! rozumie ludzką mowę oraz pomaga rozgryźć sprawę. Tom i Julka, czyli „detektywi na kółkach” pokazują swoją odwagę oraz mądrość rozwiązując kolejne szyfry. Książka to nie tylko kryminał, ale i biografia geniusza i synestetyka - serbskiego wynalazcy, Nikoli Tesli, na którego nie bez powodu mówiono „Władca Piorunów”, bowiem opatentował m.in. baterię słoneczną, silnik elektryczny czy prądnice prądu przemiennego.

Z czystym sumieniem mogę polecić książkę każdemu, ponieważ zaciekawia swoimi nagłymi zwrotami akcji, a idealnie dopasowani bohaterowie sprawiają, że lektura staje się fascynująca. Na pewno spodoba się miłośnikom kryminalnych zagadek oraz poszukiwaczom przygód. Książka porusza też ważne tematy jakimi są niepełnosprawność i synestezja.

Izabela Kędzierska, 6a

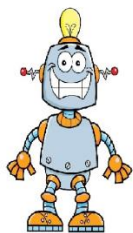

koń-ń

trampolina- rampolina

= ?

robot- rot

tir- lr

= ?

10q
10x: dpo

Wiktoria Dembińska 6a

Lubię SPORT

Cześć nazywam się Oliwia i mam 10 lat.

Chciałabym wam opowiedzieć

o moim hobby, którym jest piłka nożna. Już 5 lat ćwiczę na podwórku, a od dwóch lat z kolegami m.in. z Wiktorem, Kacprem, Kubą i Antkiem.

Teraz uczęszczam regularnie na SKS. Tylko nie wtedy, gdy np. ulegnę jakiejś kontuzji.

Rodzice na początku nie chcieli mnie zapisać na SKS, ale ich przekonałam.

Teraz mogę rozwijać swoje umiejętności. Marzę, aby kiedyś zagrać mecz w lidze, na stadionie, a może i nawet zdobyć medal lub puchar.

Oliwia Gryszko, 4b

Cześć, nie wiem czy mnie znacie, ale jestem Wiktoria Kryspin z 8a.

Powiem parę słów o sobie. W szkole jestem przewodniczącą Samorządu Szkolnego, a w klasie zastępcą. Uczestniczę też w wolontariacie. Poza szkołą także mam swoje zajęcia. Oprócz różnych korepetycji, chodzę na sztuki walki MMA.

Foto: „Klub do którego chodzę”

Uczyłam się paru innych sportów, między innymi chodziłam na basen oraz taniec. Jak byłam małą, najbardziej podobały mi się sztuki walki. Dziś czuję się w nich najlepiej. Wcześniej chodziłam na boks z moim bratem. Chodzę do tego samego klubu co kiedyś, tylko na wyższym poziomie, ale nie na boks, tylko na MMA. Treningi mam dwa razy w tygodniu. Chciałabym więcej, lecz mam dużo innych zajęć.

Moim zdaniem odnalazłam się w tym sporcie - jestem w grupie początkującej, ale czasem dołączam do średniej i podobno dobrze mi idzie.

Ten sport polecam każdemu, mogę to nawet nazwać moim hobby.

Wiktoria Kryspin, 8a

„Jaka Wigilia, taki cały rok” - magia rodzinnych chwil

Święta Bożego Narodzenia w Polsce to wyjątkowy czas, kiedy cały kraj tonie w atmosferze magii, ciepła i rodzinnej wspólnoty. **Ubieranie choinki, oczekiwanie na pierwszą gwiazdkę, wzajemne przebaczenie win podczas łamania się opłatkiem, przygotowanie 12 potraw wigilijnych** czy pozostawienie **wolnego miejsca przy stole** - to tylko wybrane tradycje, które towarzyszą nam co roku podczas tych świąt. Tradycje te, choć związane z jednym z najważniejszych dla chrześcijan wydarzeń, spłótły się z prastarymi obrzędami słowiańskimi. Zatem przyjrzyjmy się bliżej temu, co sprawia, że polskie Święta Bożego Narodzenia są tak niepowtarzalne.

Już na początku grudnia polskie domy zaczynają błyszczeć kolorami świątecznymi. Choinki zdobi się nie tylko pięknymi bombkami, ale także tradycyjnymi ozdobami, często przekazywanymi z pokolenia na pokolenie.

Ale zanim pojawiła się choinka, której zwyczaj ozdabiania przywędrował z Niemiec, świąteczną dekoracją był **podłaźnik (podłaźniczka) i pająk**, które wieszano pod sufitem. Zielone drzewka jeszcze w kulturze przedchrześcijańskiej były uważane za symbol życia i płodności.

Foto: Podłaźniczka <http://wiano.eu/article/1315>

Podłaznik to wierzchołek lub gałąź drzewka iglastego zawieszany w izbie bezpośrednio nad stołem wigilijnym lub w świętym kącie. Inną, lecz równie popularną ozdobą bożonarodzeniową, były aniołki i pająki. Robiono je ze słomy i kolorowej bibuły lub papieru. Ozdobny słomiany łańcuch symbolizował powodzenie, zawieszane jabłka i orzechy oznaczały zdrowie i vitalność i były także... pokarmem dla przodków. A gwiazda na szczycie drzewka to odpowiednik Gwiazdy Betlejemskiej.

Wigilia, czyli wieczór 24 grudnia, to najważniejszy moment świąteczny w Polsce. Wieczorem rodziny zasiadają do wigilijnego stołu, który jest obfity w potrawy przygotowane zgodnie z tradycyjnymi przepisami.

Na stole nie może zabraknąć barszczu z uszkami, karpia, pierogów i kompotu z suszonych owoców. Dawniej wierzone, że każda potrawa ma szczególną moc, a użycie w potrawach rzeczy drobnych i trudno policzalnych, jak mak, kasza, groch, bób, miało zapewnić dostatek.

Wieczera rozpoczyna się dzieleniem się opłatkiem, co jest wyrazem życzeń i pojednania. Kolejną tradycją jest kładzenie siana pod wigilijny obrus. To zwyczaj, który jest reliktem pogańskiej wiary w moc przesilenia zimowego, kiedy dzień staje się dłuższy. Siano miało przynieść obfitość plonów i było pożywieniem dla duchów. W chrześcijaństwie siano przypominać ma żłobek nowo narodzonego Dziecięcia.

Kolejnym wyjątkowym dla Polski zwyczajem jest pozostawianie pustego miejsca przy stole. I ponownie zwyczaj ten wywodzi się z czasów pogańskich, gdzie puste miejsce oraz nakrycie przygotowane było dla duchów, aby opiekowały się domem i rodziną. Dzisiaj pozostawienie pustego miejsca ma charakter symboliczny, które niesie przesłanie, że nikt nie powinien pozostawać sam w ten szczególny czas.

Północ 24 grudnia to czas pasterki, specjalnego nabożeństwa odbywającego się w kościele. Ludzie spotykają się, aby razem śpiewać kolędy i uczcić narodzenie Jezusa. Pasterka ma niepowtarzalny klimat, wypełniony blaskiem świec, dźwiękiem kolęd i rodzinnej wspólnoty.

Polska to kraj bogaty w tradycję kolędowania. Kiedyś po wsiach wędrowali przebierańcy wiodąc z sobą maskary turonia czy konia. Wchodząc do domów, pozdrawiali gospodarzy, śpiewali, wygłaszali życzenia zdrowia i urodzaju, a także odgrywali różne scenki. Na koniec prosili o kolędę czyli datek. Było to najczęściej świąteczne jedzenie lub drobne pieniądze. Kolędnicy śpiewali też złośliwe piosenki,

gdy gospodarz nie chciał ich wpuścić do izby lub nie był hojny. A dziś kolędowaniem nazywamy odwiedziny naszych rodzin.

Szopki krakowskie, czyli ręcznie wykonane szopki bożonarodzeniowe, to kolejna tradycja, która żyje szczególnie w Krakowie. Te artystyczne dzieła przedstawiają sceny betlejemskie i są często prezentowane podczas specjalnych konkursów.

Święta Bożego Narodzenia w Polsce to czas wyjątkowy, pełen ciepła, tradycji i rodzinnej miłości. Każda tradycja, począwszy od wieczerzy wigilijnej, poprzez pasterkę, aż po kolędowanie, sprawia, że te chwile są niezapomniane i jednoczące. Polskie tradycje bożonarodzeniowe kształtują to wyjątkowe święto, czyniąc je niepowtarzalnym dla każdej rodziny i pokolenia.

Magdalena Kuźniar
Źródło: www.gov.pl

Czy wiesz, że?

Uczniowie naszej szkoły pod opieką pani Renaty Górskiej wygrali mobilną pracownię komputerową (MPK)

w ogólnopolskim konkursie „Pracownia Kompetencji Cyfrowych”. W skład zestawu wchodzi: 16 laptopów wraz z systemem operacyjnym i oprogramowaniem NetSupport School, szafa do przechowywania laptopów, monitor interaktywny ze stojakiem oraz access point wifi. Wartość całego zestawu MPK wynosi: 44 243,10 zł brutto.

Spieszmy z radością wieścią: pani Magdalena Kuźniar w styczniu staje na ślubnym kobiercu. Wybrankiem serca jest pan Jędrzej. Pomyślności na nowej drodze życia!

Dnia 2 listopada społeczność uczniowską obiegła bardzo smutna wiadomość. Wchodząc do szkoły, przy schodach, widać było uszkodzone tylne drzwi auta naszego pana Dyrektora. Zaniepokojeni stanem zdrowia włodarza naszej szkoły wysłaliśmy tajnego agenta do sekretariatu. Na szczęście pan Dyrektor cały i zdrowy przebywał w swoim gabinecie. Zastęszeliśmy, że kolizja drogowa z udziałem „srebrnej strzały” nie była z winy kierowcy. Uff! Trzymamy kciuki za szybkie naprawienie auta.

Wiadomości z kiermaszu ciast. Najczęściej kupowanym ciastem na kiermaszu były babeczki i to te kolorowo udekorowane! Nasz szkolny łasuch posmakował każdego wypieku. 😊 Wszystkie ciasta były przepyszne. **Bardzo dziękujemy rodzicom za upieczenie ciast, no i za wyposażenie uczniów w pieniądze na ciasto. Samorządowi Uczniowskiemu udało się zebrać 1200 zł. Brawo MY!**

W październiku tego roku pani Karen Kucharska odwiedziła Koreę Południową gdzie, wraz z Zespołem Pieśni i Tańca Ziemia Bydgoska, reprezentowała nasz kraj na Międzynarodowym Festiwalu Tańca w Cheonan. W konkursie uczestniczyły zespoły z całego świata, m.in. z Filipin, Brazylii, Malezji, Kostaryki, Tahiti, RPA, Tajwanu, Ekwadoru, Słowacji, Czech, Kazachstanu, Kosowa, czy Litwy. Zespół wrócił do Polski z brązem. Gratulujemy!

Foto: Cheonan World Dance Festival 2023

Korea Południowa jest bardzo ciekawym krajem, kulturowo znacznie różniącym się od Polski. Czy wiesz, że do dziś wielu Koreańczyków śpi na podłodze, a nawet je posiłki przy niskich stołach, siedząc na ziemi? Z tego względu poświęcają oni sporo czasu i uwagi na dbanie o czystość podłóg. W domach, mieszkaniach, a nawet hotelach, przy samych drzwiach wejściowych znajduje się specjalny przedsionek, położony niżej niż reszta podłóg – stanowi on oddzielenie od czystej przestrzeni wnętrza, zostawia się w nim buty i inne brudne/mokre rzeczy.

Myślicie, że pani Karen Kucharska podczas swojego pobytu w Korei Południowej również spała na podłodze?

Foto: Pani Karen w żeńskim hanbok - tradycyjnym stroju koreańskim

Lena Bakowska oraz Lena Świącichowska z kl. 5b tańczą w tym samym zespole, w którym śpiewa Pani Karen! Od czasu do czasu występują razem na scenie.

Dobrze poinformowane Kółko dziennikarskie

Podróże krok po kroku

**Podróże krok po kroku:
Pejzaże
Kanału Bydgoskiego**

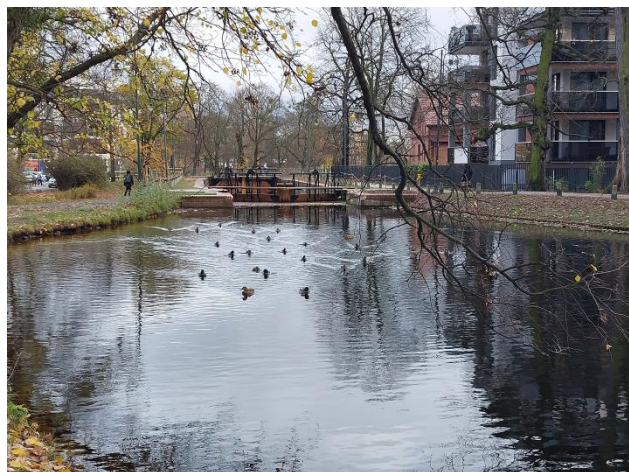
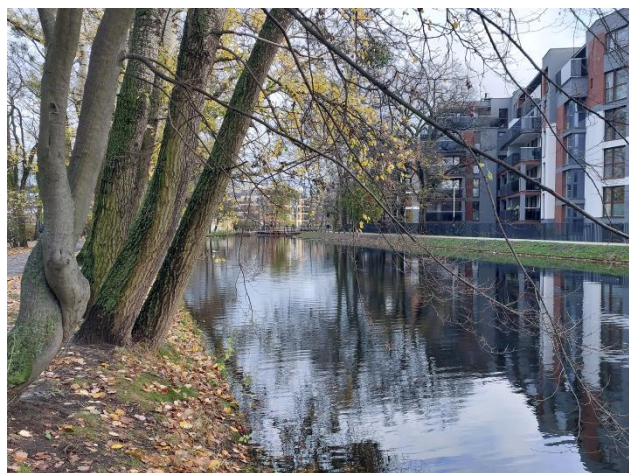

Foto: Maksymilian Paczewski, 4b

TOP 7: GRY I PLANSZÓWKI - poleca Magdalena Kuźniar

Już niedługo parę dni wolnego z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku! Dla wszystkich, którzy lubią spędzać czas w towarzystwie rodziny i przyjaciół, przygotowałam to zestawienie gier i planszówek, które pozwoli rozwijać umiejętności, śmiać się i cieszyć wspólnie spędzonym czasem. Oto moje propozycje:

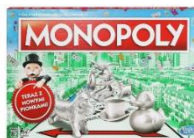
"Dobble": wszyscy znają i chyba kochają 😊

Gra, która rozwija spostrzegawczość i szybkość reakcji. Zadaniem graczy jest znalezienie wspólnego symbolu na dwóch kartach. Wersja mini sprawdzi się nawet w podróży.

"Dixit": moim zdaniem najpiękniej wydana gra.

Gra kreatywna, w której gracze używają wyobraźni, opisując karty z obrazkami. Doskonala do rozwijania zdolności komunikacyjnych i interpretacyjnych. Uczy empatii, przewidywania, lepszego rozumienia drugiego człowieka.

"Monopoly": nigdy mi się nie znudzi, bo przegrywać nie lubię.

Klasyczna gra ekonomiczna, która uczy zarządzania finansami i podejmowania decyzji biznesowych. Dobra zabawa i nauka jednocześnie!

„Carcassonne": z każdą grą układamy inną planszę.

Zamiast klasycznej gry planszowej, jest ona pocięta w kawałki! Naszym zadaniem jest zbudowanie średniowiecznej osady, miasta, zakonów i dróg. A to wszystko oczywiście jest punktowane.

„Rummikub": kultowa i nigdy się nie nudzi.

Planszowa wersja legendarnej gry karcianej Remik, w której celem jest pozbycie się wszystkich kart – w Rummikub to kafelki z kolorowymi liczbami.

„Uno” – gra karciana, którą każdy uczeń i nauczyciel zna.

Tu liczy się szybkość. Dlatego jest tak entuzjastyczna i emocjonująca, a zarazem bardzo prosta. W tej grze trzeba pozbyć się wszystkich kart, w jak najkrótszym czasie, wołając na koniec rozgrywki: „UNO”.

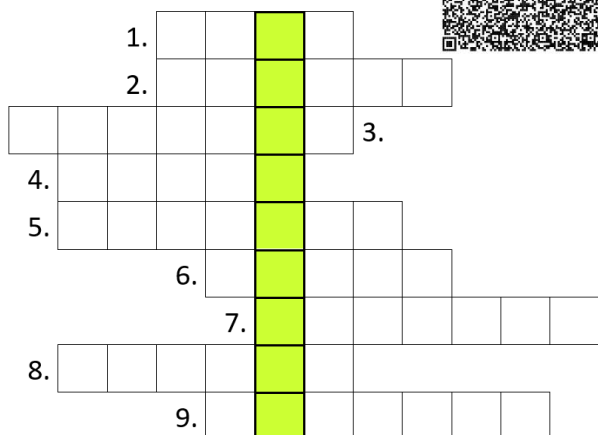

Moje zestawienie kończy legendarny „Chinzyk”. Zadaniem gracza jest obejść pionkiem całej planszy i wprowadzenie go do „domku”. Zwycięża ten z graczy, który jako pierwszy wprowadzi do „domku” wszystkie swoje pionki. Trzeba uważać na innych graczy, bo mogą cię wyrzucić z pola.

Dobra zabawa to nie tylko przyjemność, ale także sposób na rozwijanie umiejętności strategicznych interpersonalnych i logicznych. Warto wykorzystać ten czas na wspólne granie, bo to nie tylko doskonała zabawa, ale także świetny sposób na integrowanie się i rozwijanie się razem. Wybierzcie jedną z moich propozycji i cieszcie się aktywnym wypoczynkiem podczas wolnego!

Zdjęcia: www.emik.com

Świat Słownych Wyzwań: Rebusy, Krzyżówki i Zagadki

1. Najzimniejsza pora roku
2. Obchodzimy je w grudniu
3. Stroimy ją na święta
4. Wkładamy je pod obrus przed wigilijną kolacją
5. Przynosi nam prezenty
6. Jeździmy na nich po śniegu
7. Przedstawienie świąteczne, które odbywa się w szkole
8. Wieszamy na gałązkach choinki

9. Tego dnia wyczekujemy pierwszej gwiazdy na niebie

Zagadki

1. Nie słyhać jej w Wielkanoc ani w czasie wakacyjnym.
Zaśpiewasz ją przy szopce i stole wigilijnym.
2. Niepozorna rybka w oleju lub śmietanie.
Również w dzień Wigilii stanowi pyszne danie.
3. Choć ma liczne uszka, to jest jak pień głuchy.
Napętniają nim w święta wszyscy swoje brzuchy.

Rebus 1

Rebus 2

Dominika Czaplewska, 5b

Wigilia i Boże Narodzenie na Ukrainie

- Kiedy na Ukrainie będzie obchodzić się Boże Narodzenie?

Począwszy od 2023 r. prawosławni chrześcijanie na Ukrainie będą obchodzić święta religijne zgodnie z nowym kalendarzem (tak jak w Polsce). W związku z tym Boże Narodzenie będzie obchodzone 25 grudnia, zamiast tak jak do tej pory, 7 stycznia.

Ukraińcy będą przygotowywać się do **Святвечора (Wigilii)**. Następnego dnia rozpoczyna się **Різдво (Boże Narodzenie)**.

W Wigilię, z pierwszą gwiazdką na niebie, gospodarz wnosi do chaty **дідух (diduch)**, przemawiając: **“Дідух - дохати, біда - з хати”** ("Diduch do chaty, bieda z chaty").

Co to jest diduch? Jest to snop pszenicy lub żyta, symbolizujący urodzaj, którego oczekiwano w nadchodzącym roku. Diduch uosabia również więź z duchami przodków, stąd też jego nazwa (**“дід” to**

po ukraińsku "dziad"). Uważa się, że zmarli krewni razem z całą rodziną biorą udział w **різдвянійвечері (wieczery wigilijnej)**. Współcześnie, w miastach ukraińskich, można zobaczyć diducha na placu głównym, czasami obok niemającej korzeni w ukraińskiej tradycji choinki.

Tradycyjna ukraińska wieczerza wigilijna składa się z dwunastu potraw, wśród których powinny być: борщ (barszcz), риба (ryba), гриби (grzyby), вареники (pierogi), голубці (gołąbki), узвар (kompot z suszonych owoców) oraz кутя (kutia).

Foto: Kutia, <https://pl.freepik.com/>

Kutia jest najważniejszym daniem wigilijnym. Przygotowuje się ją z kaszy pszennej z dodatkiem maku, miodu, orzechów i rodzynek. Warto też wspomnieć, że przez całą wieczerzę wigilijną na środku stołu pali się **свічка (świeca)**.

Po wieczery wigilijnej rozpoczyna się kołędowanie. Śpiewa się wtedy charakterystyczne ukraińskie **колядки (kolędy)**.

Ciekawy jest fakt, że w pierwsze dwa dni świąt Ukraińcy (nawet niewierzący) mówią na powitanie:

- "Христосрождається!" (współczesna wersja to "Христоснародився!", czyli "Chrystus się narodził")

i odpowiadają

- "СлавімоЙого!" (Ślawmy Jego).

Zebrała Renata Górka

<https://ukrainianonline.blog/wigilia-i-boze-narodzenie-na-ukrainie>

<https://www.ukrainianinpoland.pl/orthodox-church-of-ukraine-switches-to-a-new-calendar-pl/>

Staroszkolniak

Gazetka Szkoły Podstawowej nr 45 w Bydgoszczy

Opiekunowie gazetki

Renata Górka, Magdalena Kuźniar, Hanna Trojanowska

Redaktorzy

Banek Iga, 7a
Czaplewska Dominika, 5b
Dembińska Wiktoria, 6a
Dończewska Julia, 8a
Dudek Lena, 8a
Górka Renata
Gryszko Oliwia, 4b
Gutkowski Gustaw, 6c
Kędzińska Izabela, 7a
Kirszniak Idalia, 7a
Kot Gracjan, 4b
Kryspin Wiktoria, 8a
Kubiszewska Amelia, 4b
Kucharska Karen
Kuźniar Magdalena
Paczkowski Maksymilian, 4b
Rohde Jakub, 8a
Samowych Polina, 4a
Trojanowska Hanna
Zaremba Nikola, 8a

Korektor

Magdalena Kuźniar

Skład komputerowy, projekt graficzny tytułu gazetki, logo

Renata Górka

Projekt graficzny tytułu gazetki, logo

Anna Astvatsaturova,
absolwentka szkoły

Logo:

Antonina Kawa, 4b
Oleksandr Morozov, 4b
Amelia Kubiszewska, 4b

Wszystkim zaangażowanym w wydanie *Staroszkolniaka* serdecznie dziękujemy i zapraszamy do dalszej współpracy.

Opiekunowie gazetki